

Sentencja

1) Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na podstawie art. 4 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, zmienionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1137/2008 z dnia 22 października 2008 r., w związku z art. 10 dyrektywy 91/271, zmienionej rozporządzeniem nr 1137/2008, ponieważ nie zapewniło, aby ścieki komunalne z aglomeracji Lycksele, Malå i Pajala były poddane przed odprowadzeniem wtórnemu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu; oraz

Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na podstawie art. 4 ust. 3 TUE, ponieważ w postępowaniu poprzedzającym wniesienie skargi nie przekazało Komisji Europejskiej informacji, których potrzebowała ona do oceny, czy oczyszczalnie ścieków aglomeracji Habo i Töreboda spełniają wymogi dyrektywy 91/271, zmienionej rozporządzeniem nr 1137/2008.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Komisja Europejska i Królestwo Szwecji pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 87 z 16.3.2020.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Ravensburg – Niemcy) – UK/ Volkswagen Bank GmbH (C-33/20), RT, SV, BC/ Volkswagen Bank GmbH, Skoda Bank, oddział Volkswagen Bank GmbH (C-155/20), JL, DT/ BMW Bank GmbH, Volkswagen Bank GmbH (C-187/20)

(Sprawy połączone C-33/20, C-155/20 i C-187/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2008/48/WE – Kredyt konsumentki – Artykuł 10 ust. 2 – Informacje, jaki muszą znajdować się w umowie – Obowiązek wskazania rodzaju kredytu, czasu trwania umowy o kredyt, stopy odsetek za opóźnienie oraz mechanizmu dostosowania stopy odsetek za opóźnienie mającego zastosowanie w chwili zawarcia umowy o kredyt – Zmiana stopy odsetek za opóźnienie uzależniona od zmiany stopy podstawowej określonej przez bank centralny państwa członkowskiego – Rekompensata należna w wypadku przedterminowej spłaty kredytu – Obowiązek wskazania sposobu obliczania zmiany stopy odsetek za opóźnienie i rekompensaty – Brak obowiązku wskazania możliwości wypowiedzenia umowy o kredyt, które zostały przewidziane w uregulowaniach krajowych, lecz nie zostały przewidziane w dyrektywie 2008/48 – Artykuł 14 ust. 1 – Wykonanie przez konsumenta prawa do odstąpienia z uwagi na brak obowiązkowej informacji, o której mowa w art. 10 ust. 2 – Zakaz podniesienia przez kredytodawcę zarzutu utraty prawa lub nadużycia prawa]

(2021/C 462/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Ravensburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: UK (C-33/20), RT, SV, BC (C-155/20), JL, DT (C-187/20)

Strona pozwana: Volkswagen Bank GmbH (C-33/20), Volkswagen Bank GmbH, Skoda Bank, oddział Volkswagen Bank GmbH (C-155/20), BMW Bank GmbH, Volkswagen Bank GmbH (C-187/20)

Sentencja

- 1) Artykuł 10 ust. 2 lit. a), c) i e) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG należy interpretować w ten sposób, że w stosownym wypadku umowa o kredyt powinna w sposób jasny i zwięzły wskazywać, że jest to „umowa o kredyt wiązany” w rozumieniu art. 3 lit. n) tej dyrektywy, i że umowa ta została zawarta na czas określony.
- 2) Artykuł 10 ust. 2 dyrektywy 2008/48 należy interpretować w ten sposób, że nie wymaga on, aby „umowa o kredyt wiązany” w rozumieniu art. 3 lit. n) tej dyrektywy, która służy wyłącznie sfinansowaniu umowy dostawy towaru i która przewiduje, iż kwota kredytu jest wypłacana sprzedawcy tego towaru, wskazywała, że konsument jest zwolniony z obowiązku zapłaty ceny sprzedaży w wysokości wypłaconej kwoty i że sprzedawca musi mu wydać nabywany towar, o ile cena sprzedaży została zapłacona w całości.
- 3) Artykuł 10 ust. 2 lit. l) dyrektywy 2008/48 należy interpretować w ten sposób, że w umowie o kredyt należy wskazać w postaci konkretnej wartości procentowej stopę odsetek za opóźnienie obowiązującą w chwili zawarcia tej umowy oraz opisać w konkretny sposób mechanizm zmiany stopy odsetek za opóźnienie. W przypadku gdy strony danej umowy o kredyt uzgodniły, że stopa odsetek za opóźnienie będzie zmieniana wraz ze zmianą stopy bazowej, która jest określana przez bank centralny państwa członkowskiego i publikowana w łatwo dostępnym dzienniku urzędowym, zamieszczone w tej umowie odesłanie do stopy bazowej jest wystarczające, pod warunkiem że w owej umowie przedstawiono sposób obliczania stopy odsetek za opóźnienie na podstawie stopy bazowej. W tym względzie muszą zostać spełnione dwie przesłanki. W pierwszej kolejności przedstawiony sposób obliczania powinien być łatwo zrozumiały dla przeciętnego konsumenta nieposiadającego specjalistycznej wiedzy w dziedzinie finansowej oraz powinien umożliwiać mu obliczenie stopy odsetek za opóźnienie na podstawie informacji zawartych w tejże umowie. W drugiej kolejności w danej umowie o kredyt należy przedstawić także częstotliwość zmiany owej stopy bazowej, która jest określona w przepisach krajowych.
- 4) Artykuł 10 ust. 2 lit. r) dyrektywy 2008/48 należy interpretować w ten sposób, że do celów obliczenia rekompensaty należnej w przypadku przedterminowej spłaty kredytu w umowie o kredyt należy wskazać sposób obliczania tej rekompensaty w sposób konkretny i łatwy do zrozumienia dla przeciętnego konsumenta, tak aby mógł on ustalić kwotę rekompensaty należnej w przypadku przedterminowej spłaty na podstawie informacji zawartych w tej umowie.
- 5) Artykuł 10 ust. 2 dyrektywy 2008/48 należy interpretować w ten sposób, że nie wymaga on, aby umowa o kredyt wymieniała wszystkie sytuacje, w których prawo do wypowiedzenia umowy o kredyt zostało przyznane jej stronom nie przez tę dyrektywę, lecz jedynie przez przepisy krajowe.
- 6) Artykuł 14 ust. 1 dyrektywy 2008/48 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by kredytodawca powołał się na zarzut utraty prawa do odstąpienia od umowy przez konsumenta w trakcie wykonywania przez tego konsumenta prawa do odstąpienia od umowy zgodnie z tym przepisem, w przypadku gdy część przewidzianej w art. 10 ust. 2 tej dyrektywy obowiązkowej informacji ani nie została zawarta w umowie o kredyt, ani nie została prawidłowo udostępniona w późniejszym czasie, bez względu na to, czy miała miejsce sytuacja, w której bez własnej winy konsument ten nie wiedział o istnieniu przysługującego mu prawa do odstąpienia.
- 7) Dyrektywę 2008/48 należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie temu, by kredytodawca mógł skutecznie uznać, że konsument nadużył swego prawa do odstąpienia od umowy przewidzianego w art. 14 ust. 1 tej dyrektywy, w sytuacji gdy część przewidzianej w art. 10 ust. 2 tej dyrektywy obowiązkowej informacji ani nie została zawarta w umowie o kredyt, ani nie została prawidłowo udostępniona w późniejszym czasie, bez względu na to, czy konsument ten wiedział o istnieniu przysługującego mu prawa do odstąpienia.

- 8) Artykuł 10 ust. 2 lit. t) dyrektywy 2008/48 należy interpretować w ten sposób, że umowa o kredyt powinna zawierać istotne informacje dotyczące wszelkich pozasądowych mechanizmów reklamacyjnych i odwoławczych, z których może skorzystać konsument, a w razie potrzeby o kosztach każdego z nich, o tym, czy reklamację lub odwołanie należy złożyć poprzez przesłanie jej pocztą tradycyjną, czy też w drodze elektronicznej, o adresie poczty tradycyjnej lub elektronicznej, na który należy przesłać roszczenie reklamacyjne lub odwołanie, oraz o innych warunkach formalnych, którym podlega ta reklamacja lub to odwołanie. Co się tyczy tych informacji, samo odesłanie w umowie o kredyt do regulaminu postępowania, z którym można się zapoznać w Internecie, lub do innego dokumentu dotyczącego zasad funkcjonowania mechanizmów reklamacyjnych i odwoławczych nie jest wystarczające.

(¹) Dz.U. C 161 z 11.5.2020
Dz.U. C 230 z 13.7.2020
Dz.U. C 255 z 3.8.2020

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln – Niemcy) – Telekom Deutschland GmbH / Bundesrepublik Deutschland, reprezentowana przez Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

(Sprawa C-34/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Łączność elektroniczna – Rozporządzenie (UE) 2015/2120 – Artykuł 3 – Dostęp do otwartego Internetu – Artykuł 3 ust. 1 – Prawa użytkowników końcowych – Artykuł 3 ust. 2 – Zakaz stosowania postanowień umownych i praktyk handlowych ograniczających korzystanie przez użytkowników końcowych z ich praw – Artykuł 3 ust. 3 – Obowiązek równego i niedyskryminacyjnego traktowania transmisji danych – Możliwość zastosowania odpowiednich środków zarządzania transmisją danych – Dodatkowa opcja taryfowa zwana „stawką zerową” – Ograniczenie przepustowości]

(2021/C 462/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Telekom Deutschland GmbH

Druga strona postępowania: Bundesrepublik Deutschland, reprezentowana przez Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

Sentencja

Artykuł 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego Internetu oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii należy interpretować w ten sposób, że ograniczenie przepustowości ze względu na aktywację opcji taryfowej zwanej „stawką zerową”, mające zastosowanie do transmisji strumieniowej wideo niezależnie od tego, czy jest ona rozpowszechniana przez przedsiębiorstwa partnerskie, czy przez innych dostawców treści, jest niezgodne z obowiązkami wynikającymi z art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 137 z 27.4.2020.